

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Nicolai Mazzotta theologia moralis

omnem rem moralem absolutissime complectens

Mazzotta, Nicolò

Augustae Vindelicorum & Cracoviae, 1756

Cap. I. Quid sit Sigillum Confessionis, & quæ ejus Materia?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41004

etiam cum periculo vitæ, si aliter vitari non possit; velle enim manere in illo est velle peccatum, & quifque tenetur potius mori, quam peccare: ergo, si hic nequit efficere, ut occasio illa necessaria evadat sibi remota formaliter, tenetur eam deserere etiam cum quovis suo damno; & consequenter, si nolit, non est absolvendus, utpote indispositus. Neque hinc inferas, quod neque posset absolvi, qui similem habens occasionem peccandi venialiter, nolit eam deserere: nam, licet similis esset obligatio, cum præstet potius mori, quam peccare etiam venialiter; tamen hæc obligatio est sub levi, ideoque absolutio cadere posset in alia ejus peccata.

QUÆSTIO V.

De Sigillo Confessionis Sacramentalis.

VIDENDUM, Primo, Quid sit Sigillum Confessionis, & Quæ ejus Materia? Secundo, Quos, & ad Quid obliget? Tertio, An possit aliquando Confessarius uti notitia habita in Confessione?

CAPUT I.

Quid sit Sigillum Confessionis, & quæ ejus Materia?

Dico primo: Sigillum confessionis est strictissima obligatio non revelandi, neque directe, neque indirecte ea omnia, quæ cognita sunt ex confessione Sacramentali alterius, & quorum revelatio redderet confessionem odiosam: Doctores communiter. Ratio talis obligationis deducitur non solum ex jure naturali, & Ecclesiastico, sed præcipue ex jure Divino per traditionem noto, quo Christus indispensabiliter noluit, tale sigillum posse revelari, ne pro salute quidem Confessarii, aut ipsius pœnitentis, aut etiam totius mundi; ne scilicet periculum sit, confessionem Sacramentalem à se institutam reddi Fidelibus suis odiosam. Hinc differt Sigillum Sacramentale à secreto naturali, quia oritur unice ex confessione, & ex jure tum naturali, tum divino

divino obligat in omni casu, ita ut nec Pontifex, nec tota Ecclesia possit in eo dispensare: itaque violator sigilli dupliciter peccat; tum scilicet contra Justitiam ratione pacti tacite initi cum poenitente, adeoque graviter, vel leviter pro quantitate materiae; tum praecipue contra reverentiam debitam huic Sacramento (quod peccatum semper est grave sacrilegium, etsi materia revelata sit levis) nullam tamen incurrit irregularitatem, utpote non expressam in jure: Suar. & alii communiter contra Majolum: verum est deponendus, & detrudendus in Monasterium, si sit Sacerdos; si laicus, puniendus est poena extraordinaria; ex cap. *Omnis Utriusque sexus, de Poenit. & Remiss.* Et, si putet, id sibi licere, est denunciandus ad inquisitionem: Molfes. & alii communiter.

Infers primo, Hoc sigillum unice oriri ex confessione Sacramentali, hoc est, ex manifestatione peccati facta cum animo se accusandi in ordine ad Sacramentum Poenitentiae: quare habetur, etiamsi talis confessio fiat Sacerdoti non approbato, nec habenti jurisdictionem, nec intentionem absolvendi, quia sufficit, si bona fide fiat cum animo se accusandi, &c. Doctores communiter. Item, etiamsi fiat Confessario nolenti audire, ut addunt Dian. Lug. & alii contra Suar. Avers. Leand. & alios; sicuti etiam, qui invitus audit peccatum confitentis alteri, tenetur ad sigillum ex communi sententia. Item, etiamsi confessio fiat laico, qui se finxit Sacerdotem, quia adhuc fit bona fide cum animo se accusandi, &c. Suar. Bon. & alii communiter contra Laym. Nugn. & alios: secus vero, si scienter fiat laico humilitatis causa: Suar. Bon. Vasq. & alii contra Nav. Palud. Leand. & alios. Item, etiamsi fiat confessio in Confessionario, putando adesse Confessarium, qui revera non adest; quia sic etiam fit cum animo se accusandi, &c. ideoque, si quis tunc aliquid audierit, tenetur ad sigillum: Gob. Circix, & alii: secus vero, si quis rudis peccata sua dicat coram statua alicujus Sancti, quia credibile non est, quod id faciat ex animo se accusandi in ordine ad Sacramentum: Gob. t. 7. num. 824.

Infers secundo, Oriri hoc sigillum, etiamsi talis confessio quacunque ex causa non finiatur, vel non sequatur absolutio, vel haec sit invalida; quia sufficit, si in-

choata sit confessio cum dicto animo : Doctores communiter. Item, etiamsi facta sit absque dolore, proposito, integritate, aliisque requisitis ex parte pœnitentis, modo adfit dictus animus. Item, etiamsi dixerit quis peccatum suum confessario ad habendum consilium pro pacanda conscientia, cum animo tamen confitendi, si opus fuerit; quia sic habetur etiam inchoative, vel saltem reductivè confessio. Item, etiamsi prius peccata ei enarravit mere historice, vel ex jactantia, si tamen postea ex corde eidem adhuc memori addat, *Me accuso de antea tibi enarratis*: Item, si peccata scripserit ei absenti, cum animo tamen, ut postea ab eodem præsentem ab illis absolvatur; secus, si sine tali animo, vel si cum animo, ut absolvatur ab eo absente: Croix num. 1939.

Infero tertio, Nullum haberi sigillum, si quis simulet se confiteri, ita ut nullum dicat peccatum, sed tantum petat schedulam confessionis. Item, neque si dicat peccata cum animo, non quidem se accusandi in ordine ad Sacramentum, sed sollicitandi, aut injuriandi Confessarium, aut jocandi, furandi, &c. Item, neque si dicat peccatum cum animo tantum habendi consilium pro vitanda pœna, infamia, aliove damno, &c. nullatenus vero cum animo se accusandi in ordine ad Sacramentum: idque verum est, etiamsi illud peccatum dicat in confessionario; imo etiamsi addat, se illud dicere sub sigillo confessionis, & confessarius etiam sub sigillo acceptet: Suar. Vasq. Fil. Gob. & alii communiter; qui tamen addunt, servandum secretum naturale pro qualitate, & quantitate materiæ.

Dico secundo: Materia sigilli est omne id, quod, si revelaretur, redderet confessionem Sacramentalem merito odiosam. Ratio patet ex dictis. Hinc materia sigilli sunt.

Primo, Omnia, & singula mortalia, tum in genere, tum in specie, etiamsi sint dubia, aut putata, aut alias confessa, aut etiam designata in futurum, modo cognita sint ex confessione Sacramentali, in qua proinde, si voce alta Confessarius interroget pœnitentem, *Quoties peccaverit*, frangit sigillum, quia revelat adstantibus, materiam esse gravem: similiter, si alta voce acriter increpet, vel imponat pœnitentiam gravem: similiter, si

si injungat magnam pœnitentiam publicam pro peccatis occultis, nisi consentiat pœnitens: Nav. Fagun. & alii; imo sunt etiam materia sigilli peccata publica, ita ut non possit Confessarius de Titio publico usurario dicere, *Cum magna contritione confessum esse sibi suas usuras*; si autem peccatum esset aliunde notum Confessario, non frangit sigillum, si de eo loquatur, nulla facta mentione confessionis, nec certius, vel amplius affirmet, quam quod extra confessionem novit; quia confessio non privat jure loquendi de rebus, quas ante, vel post aliunde novit; modo addat, unde sciverit, ad tollendam omnem suspicionem revelationis confessionis: Nav. Suar. & alii communiter contra Henr, Farin. Abb. & alios.

Secundo, Sunt materia sigilli omnes circumstantiæ, & ea omnia, quæ dicta sunt à pœnitente ad explicandum suum peccatum, etiam si non essent necessaria, nec forte utilia ad illud explicandum: ut si ad explicandum suum peccatum dixerit, se esse pauperem, illegitimum, aut alium defectum, vel circumstantiam, quam pœnitens non libenter diceret extra confessionem: secus vero est de aliis defectibus naturalibus, qui ex modo confitendi innotescunt, ut quod sit blæsus, rudis, tardi ingenii, &c. vel de aliis circumstantiis, quas pœnitens non ægre vult sciri, ut quod sit Sacerdos, Uxoratus, Germanus, &c. Lug. Tamb. Avers. q. 18. f. 4. Sub sigillum etiam cadunt pœnæ peccatorum, ut censuræ, inhabilitates, item impedimenta cognita ex confessione.

Tertio, Sunt materia sigilli omnia, & singula venialia in specie; ut si Confessarius revelaret, Titium sibi confessum *verbum otiosum*: non autem venialia in genere; ut si dicat, confessum esse *Venialia*; quia hoc non aliud significat, quam quod receperit Sacramentum, in quo aliquod saltem veniale absolvi debet. Si vero dicat, *Plura*, vel *Nova venialia*, Henr. Lug. & alii contra alios apud Croix num. 1972. dicunt, frangi sigillum, quia potuit confiteri unum, vel tantum vetera; tutius ergo erit dicere, confessum esse *materiam venialem*. At, si auditis duorum confessionibus, de uno dicat, habere tantum materiam venialem, esse timorætæ conscientiæ, &c. frangit sigillum, si hoc dicat respective ad alterum, quia indirecte significat, alterum

non esse talem : fecus vero , si absque ullo ejusmodi respectu : Suar. d. 33. f. 3. n. 9. & alii.

Quarto , Sunt materia figilli etiam scrupuli , si eos pœnitens afferat ad declarandam conscientiam , aut peccata : Lug. d. 23. f. 5. n. 60. contra Marchant. Si autem cognoscantur tantum ex modo confitendi , negat Lug. frangi sigillum , cui adhæret Tamb. si sint palam noti : addit Leand. posse dici , *Illum esse scrupulosum* , quia regulariter loquendo , id potius est indicium bonæ , & timoratae conscientia ; sed Croix ait , perinde esse , sive Confessarius eos audierit , sive viderit in pœnitente ; cum jam noverit ex ipso actu confessionis , & molestum esset pœnitenti , si promovendus esset ad Prælaturam , & Confessarius diceret , eum esse scrupulosum , irrefolutum , morosum , &c. idemque ait de aliis defectibus merè naturalibus.

Quinto , Sunt materia figilli etiam vota , virtutes , aliæque bona pœnitentis , si ab eo dicta sint in ordine ad declaranda sua peccata : sic , si habens votum castitatis confiteatur , se fornicatum fuisse , votum cadit sub sigillum : Lug. d. 23. n. 52. Similiter , virtutes , aut dona divina cadunt sub sigillum , si pœnitens confiteatur , se fuisse pro his ingratum , &c. Lug. num. 48. Secus vero , si hæc dicat quidem in confessione , non tamen ratione alicujus peccati , sed tantum , ut status animæ suæ innotescat Confessario : Lug. Stoz. Croix & alii.

Sexto , Sunt materia figilli etiam peccata aliena dicta à pœnitente , ut connexa peccatis propriis : ut , si mater dicat , se imprecaturam esse filio furaci , moroso , imprudenti , &c. hæc vitia filii cadunt sub sigillum . Stoz. Croix ; & alii. Similiter peccatum complicitis dictum etiam absque necessitate in confessione est materia figilli , quia aliquo modo ad eam confessionem spectat : Suar. Averf. & alii contra De la cruz. Contra vero non cadunt sub sigillum peccata aliena , si tantum historice in confessione narrentur , & absque ulla prorsus connexionem cum propriis , quia sic se habent omnino impertinenter ad confessionem ; quamvis etiam tunc cavendum est scandalum , & offensio pœnitentis , ut bene monet Croix num. 1948.

Septimo demum , Cadit sub sigillum etiam id , quod dubitatur , an sit materia figilli : ut si Confessarius dubitet , an aliquid audierit intra , an extra confessionem , &c. quia

quia in dubio standum pro pœnitente, ne confessio fiat odiosa: Suar. Bon. & alii communiter contra Bardi, cujus opinio habet plus speculativæ, quam practicæ probabilitatis: Gob. num. 848. Idem ait Croix, si tantum probabile sit, quod nulla sit fractio sigilli; quia sequendo meram probabilitatem contra pœnitentem, confessio hominibus etiam fieret odiosa: ideoque expedit sequi eas Doctorum opiniones, quæ favent sigillo, quia in pari probabilitate non prævalet possessio tuæ libertatis, cum obstet periculum saltem, quod confessio reddatur odiosa: Dian. Gob. t. 7. n. 855.

CAPUT II.

Quos, & ad quid obliget Sigillum?

DICO primo: Sigillum obligat omnes, & singulos, ad quos notitia materiæ sigillo clausæ, sive immediate, sive mediate, sive licite, sive illicite, pervenerit: Doctores communiter: ratio est, quia quivis horum, si revelaret, redderet confessionem Sacramentalem merito odiosam.

Hinc obligatur Primo, Confessarius, etiam putatus, juxta dicta c. 1. non autem pœnitens circa ea, quæ novit ex Confessario in sua confessione, quod scilicet sit indoctus, imprudens, &c. quia sigillum non est à Christo inductum in gratiam Confessarii, sed Pœnitentis: Averf. l. 5. & alii communiter contra Adrian. Palud. & Nav. tenetur tamen pœnitens secreto naturali circa defectus sui Confessarii, ut patet.

Secundo, Obligatur Superior, à quo petitur licentia absolvendi aliquem à reservatis, vel cui se sistit, qui fuerit absolutus ab alio cum onere, &c. Suarez, Lug. Dicast. dicens, hoc esse certum contra Con. Vasq. & alios.

Tertio, Obligatur interpretes pœnitentis: D. Thom. Suarez, & alii communiter contra Cajet. & Sat. Item, qui per examen peccatorum dirigit aliquem ad confessionem, etiam cras faciendam alteri: Croix n. 1952. & alii contra Con. & Henr. Item is, cui quis dicit sua peccata, ut postea ex ejus scripto confiteatur alteri: Præp. & alii.

M m 5

Quarto,